

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobce : **A.W.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 22.7. 2009, číslo X, o nároku na částečný invalidní důchod,

t a k t o :

I. Žaloba **se z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Česká republika **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal včas žalobu proti České správě sociálního zabezpečení (dále jen ČSSZ), kterou se domáhal přezkoumání rozhodnutí ze dne 22.7.2009 číslo X, kterým byla zamítnuta jeho žádost o částečný invalidní důchod. Uvedl, že ke dni 8.4.2007 existovala částečná pracovní neschopnost. Podle posudku polské zdravotní komise je zcela práce neschopen od 1.8.2008. Dne

19.2.2009 už 7 měsíců pobíral invalidní důchod z titulu plné pracovní neschopnosti, vyplácený polskou Správou sociálního zabezpečení. Do 8.4.2002 měl placeny příspěvky na sociální zabezpečení a tudíž „pětiletá příspěvková doba v posledních deseti letech“ je dodržena.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby.

K jednání, které bylo nařízeno na 1.6.2010 a 20.7.2010, se žalobce nedostavil. Nesdělil důvod své neúčasti u ústního jednání. Protože soud neshledal důležité důvody pro odročení jednání (§ 50 s.ř.s.) a neúčast řádně předvolaného žalobce nebránila projednání a skončení věci, soud ve věci jednal a rozhodl.

Podle Nařízení Rady (EEC) 1408/71 článek 3 bod 1. Nařízení podléhají osoby bydlící na území jednoho z členských států, na něž se vztahuje toto Nařízení, stejným povinnostem a mají prospěch ze stejných dávek podle právních předpisů kteréhokoli členského státu, jako státní příslušníci tohoto státu. Podle článku 40 bod 4. téhož nařízení rozhodnutí přijaté institucí členského státu o stupni invalidity osoby uplatňující nárok bude závazné pro instituce kteréhokoli jiného příslušného členského státu.

Podle čl.45 Nařízení Rady (EEC) č. 1408/71 čl. 45 odst.1 instituce členského státu, jehož právní předpisy podmiňují získání, zachování nebo opětné nabytí nároku na dávky získáním dob pojištění, přihlíží v nezbytné míře k dobám pojištění získaným podle právních předpisů kteréhokoli jiného členského státu, jako by byly získány podle jí uplatňovaných právních předpisů.

Podle článku 40 Nařízení Rady (EEC) č. 574/72 s cílem zjistit stupeň invalidity vezme instituce členského státu v úvahu dokumenty a lékařské zprávy a informace administrativního charakteru, které dostala od institucí kteréhokoli jiného členského státu. Nároky na dávky bude prošetřovat dle článku 41 téhož nařízení instituce, které byly předloženy nebo zaslány podle ustanovení článku 36 Prováděcího nařízení.

Z výše uvedeného vyplývá, že o dávce důchodového pojištění rozhoduje v daném případě Česká správa sociálního zabezpečení, a to podle právních předpisů České republiky, tedy podle z.č. 155/1995 Sb. Ve věcech sociálního zabezpečení posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost občanů lékaři Okresní správy sociálního zabezpečení.

Krajský soud provedeným řízením vzal za prokázáno, že

- ČSSZ rozhodnutím ze dne 22.7.2009 číslo X zamítla žádost žalobce o částečný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 43 z.č. 155/1995 Sb., s přihlédnutím k Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 a Nařízení Rady (EHS) č. 574/72 s odůvodněním, že posouzení zdravotního stavu pro účely úplné a částečné invalidity spadá s přihlédnutím k ustanovení článku 40 odst.4 Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 do kompetence instituce státu, která rozhoduje o plném

nebo částečném invalidním důchodu. Podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Kladně ze dne 30.6.2009 se stal žalobce částečně invalidním podle ustanovení § 44 odst.1 z.č. 155/1995 Sb. v pl. znění od 19.2.2009, avšak v rozhodném období před vznikem invalidity, tj. od 19.2.1999 do 18.2.2009 získal pouze 1138 dní, tj. 3 roky a 43 dní, přičemž doba pojištění potřebná pro nárok na plný nebo částečný invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem plné nebo částečné invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních 10 roků počítaných zpět před vznikem plné nebo částečné invalidity;

- lékař Okresní správy sociálního zabezpečení v Kladně dne 30.6.2009 na základě výsledků lékařského vyšetření provedl posudkové zhodnocení, ve kterém uvedl, že u posuzovaného se jedná o prodělaný IM v minulém roce, funkční schopnost srdce je snížena. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce odpovídá postižení uvedenému v kapitole IX, odd.A, pol.1, písm.b) příl.č. 2 vyhl. č. 284/1995 Sb. v platném znění a způsobuje 45 % pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti, a poté vydal výrok, že žalobce není plně invalidní dle § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb., ale je částečně invalidní dle § 44 odst. 1 z.č. 155/1995 Sb. v pl. znění. Datum vzniku invalidity určil dnem 19.2.2009;

- žalobce na území České republiky pracoval v období 1975-1978, za dobu od 19.2.1999 do 18.2.2009 získal celkem 1138 dnů pojištění, tj. 3 roky a 43 dnů;

- žalobce dne 27.1.2009 podal prostřednictvím polského nositele pojištění žádost o částečný invalidní důchod.

Uvedená skutková zjištění soud opírá o listinné důkazy, a to rozhodnutí ČSSZ z 22.7.2009 číslo X, posudek lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Kladně ze dne 30.6.2009, a z obsahu dávkového spisu žalované.

Podle § 43 zák.č. 155/1995 Sb. pojištěnec má nárok na částečný invalidní důchod, jestliže se stal částečně invalidním

- a) a získal potřebnou dobu pojištění, nebo
- b) plně invalidním následkem pracovního úrazu.

Podle § 44 odst. 1, věta první z.č. 155/1995 Sb. pojištěnec je částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %. Podle odst. 2) téhož ustanovení pojištěnec je částečně invalidní též tehdy, jestliže mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně ztěžuje obecné životní podmínky. Okruh zdravotních postižení značně ztěžujících obecné životní podmínky stanoví prováděcí předpis.

Podle § 40 odst.1, písm. f) z.č. 155/1995 Sb. potřebná doba pojištění pro nárok na plný invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku nad 28 let pět roků.

Podle odst.2 potřebná doba pojištění pro nárok na plný invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem plné invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních deseti roků před vznikem plné invalidity. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na plný invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období deseti roků dokončeném po vzniku plné invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění dva roky.

Žalobce jako jediný žalobní bod v žalobě uvedl, že nesouhlasí s tím, že nezískal nutnou dobu pojištění v rozhodném období, tj. dobu nejméně 5 let pojištění.

Provedeným dokazováním bylo zjištěno, že u žalobce ke dni vydání rozhodnutí ČSSZ, tj. ke dni 22.7.2009 došlo k poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %. Vznik částečné invalidity žalobce byl určen lékařem OSSZ Kladno dnem 19.2.2009. Rozhodné období tedy trvá od 19.2.1999 do 18.2.2009. Žalobce v období od 19.2.1999 do 18.2.2009 získal 1138 dnů, tj. 3 roky a 43 dnů pojištění. Doba pojištění byla stanovena dle podkladů českého a polského nositele pojištění. Konec pojištění byl stanoven dnem 8.4.2002.

Podle ust. § 75 odst. 1 soudního řádu správního při přezkoumávání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Základními podmínkami nároku na částečný invalidní důchod jsou částečná invalidita zjišťována lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení, popř. posudkovou komisí MPSV ČR a potřebná doba pojištění, která v případě žalobce činí 5 roků a zjišťuje se z posledních deseti roků před vznikem invalidity.

Jestliže žalobce splnil pouze jednu z podmínek pro přiznání částečného invalidního důchodu, tj. nepříznivý zdravotní stav s poklesem schopnosti soustavné výdělečné činnosti o více jak 33 %, ale nesplnil druhou podmínku, která musí být splněna společně s první podmínkou pro přiznání částečného invalidního důchodu, tj. potřebnou dobu pojištění, krajský soud po provedeném řízení a hodnocení důkazů (§ 77 s.ř.s.) žalobu zamítl, neboť není důvodná (§ 78 odst. 7 s.ř.s.), když žalobce nesplňoval současně obě základní podmínky nároku na částečný invalidní důchod.

Výrok o nákladech státu (odměna tlumočníka) je odůvodněn ust. § 36 odst. 2 s.ř.s., podle kterého náklady s přibráním tlumočníka platí stát.

Pro úplnost soud uvádí, že podmínky nároku na částečný invalidní důchod jsou upraveny, jak uvedeno výše, zákonem č. 155/1995 Sb. Zhodnocení zbývajících schopností výdělečné činnosti pojištěnce je postaveno na objektivním zjištění zdravotního stavu s přihlédnutím k jeho vzdělání, předchozímu zaměstnání a možnosti rekvalifikace. Pro zhodnocení zbývajících schopností výdělečné činnosti jsou měřítkem objektivně existující tělesné a duševní schopnosti, umožňující další soustavnou výdělečnou činnost. Míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné

činnosti je pak posuzována dle přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. Zdravotní postižení umožňující soustavnou výdělečnou činnost za zcela mimořádných podmínek jsou uvedena v příloze č. 3 k vyhl.č. 284/1995 Sb. a zdravotní postižení značně ztěžující obecné životní podmínky v příloze č. 4 k téže vyhlášce.

Účastníkům řízení nebyla náhrada nákladů řízení přiznána, neboť žalobce nebyl v řízení úspěšný, a úspěšná ČSSZ nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení, prostřednictvím podepsaného soudu, písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel nebo ten, kdo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 20. července 2010

**Samosoudkyně:
JUDr. Bohuslava Drahošová**